

Trollí otevírací formule pyramid

Já za svým milým loď hnala,
břitem přídě cestu odkrajovala.
Vodu širou já brázdíc, rozjíkala:
"Duši chceš, či jen tělo bys pojala!"
Tak já žízeň po lásce překonala
a tělo mučila a trestala.

Pak lom se mi stal po léta rovem,
zde chtíč vyháněla prací, kladivem.
Kámen chladný bez srdce,
milencem mým se stal nejvíce.
Osud tvrdý si já tak přichystala,
jen šterkem lože přistýlala.

Noc co noc jsem po té stála
a tajemný měsíc pozorovala.
Až bledý úsvit vytrhl mě ze snění
a přivedl mě k běsnění.
Já pak stejně jako příliv moře,
rozdýchala jsem své hoře.

V zoufalství jsem luk přijala
a do kraje vyběhla.
Smrt pak společnicí byla mou jedinou,
poutníci utíkali přede mnou.
Jak lov byl zběsilý,
byl ten den krvavý.

Mezi kmeny já se míhala
jak svůdce své stíhala.
Když jeden mne přemohl,
jen kořeny byly svědky pro mou záhubu.
Nad mým hrobem teď šumí les,
já tlím v zemi a nade mnou roste bez.

Hesla byla:
loď, vodu, žízeň
lom, kámen, tvrdý
noc, bledý, příliv
luk, smrt, lov
kmeny, kořeny, les